

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, nar. „X“, bytem „X“, adresa pro doručování: „X“, **proti žalovanému: Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Ústí nad Labem**, se sídlem Dlouhá 3359, 400 21 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 03. 2016, č. j. 535465/16/2501-70462-506254,**

**t a k t o :**

- I.      Řízení s e z a s t a v u j e .**
- II.     Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

### **O d ů v o d n ě n í :**

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 03. 2016, č. j. 535465/16/2501-70462-506254, kterým byla zamítnuta jeho žádost o vrácení správního poplatku v částce 400,- Kč.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věci správního soudnictví. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Protože žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, vznikla mu povinnost uhradit soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za předmětný žalobní návrh [viz položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků]. Dle ustanovení § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.

Jelikož žalobce splatnou poplatkovou povinnost při podání žaloby nesplnil, zdejší soud jej usnesením ze dne 13. 06. 2016, č. j. 15 Af 61/2016-5, vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů ode dne doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek, když jej zároveň upozornil, že řízení bude zastaveno, pokud soudní poplatek nebude ve lhůtě pěti dnů od doručení výzvy zaplacen. V reakci na tuto výzvu k zaplacení soudního poplatku žalobce podáním ze dne 24. 06. 2016 požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností. O této žádosti bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 25. 10. 2016, č.j. 15Af 61/2016-25, tak, že žalobci nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a současně nebylo vyhověno jeho návrhu na ustanovení zástupce, neboť

pro ustanovení zástupce k žádosti žalobce, resp. osvobození od soudních poplatků, nebyly splněny zákonné předpoklady.

Výrokem ad III) předmětného usnesení byl žalobce rovněž vyzván, aby do 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, resp. v případě podání kasační stížnosti proti tomuto rozhodnutí do 5 dnů ode dne doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti, zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Žalobce byl v rámci tohoto usnesení poučen, že pokud soudní poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení bude zastaveno. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 27. 10. 2016, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování, jak vyplývá z doručenky založené v soudním spise. Tento den současně usnesení nabylo právní moci.

Žalobce proti tomuto usnesení podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který rozsudkem ze dne 07. 12. 2016, č. j. 6 As 280/2016-14, kasační stížnost zamítl. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nabylo právní moci dne 16. 01. 2017. Vzhledem k této skutečnosti byl tedy žalobce povinen soudní poplatek v příslušné výši uhradit do 5 dnů od právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti. Jak bylo uvedeno shora, předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 01. 2017. Žalobce měl proto soudní poplatek v souladu se stanovenou lhůtou pro jeho zaplacení uhradit nejpozději do 23. 01. 2017, což však žalobce v této lhůtě, ani později, neučinil. Lze proto uzavřít, že z důvodu, že žalobce i přes doručenou výzvu soudu neuhradil soudní poplatek ve stanovené výši, došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení soudních poplatků.

Na základě této skutečnosti soud podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě po marném uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku výrokem ad I) zastavil. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, soud výrokem ad II) současně nepřiznal v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Dle soudu je v této souvislosti nezbytné zdůraznit, že žalobce v písemnosti ze dne 02. 11. 2016 výslovně uvedl, že trvá na objektivní důvodnosti své předchozí žádosti. Jelikož však jeho žádosti nebylo usnesením zdejšího soudu vyhověno, žalobce proto v zájmu právní jistoty podal opětovně žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů a osvobození od soudních poplatků. Z uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že žalobce novou (druhou) žádost podal nikoliv z důvodu, že by u něho v mezidobí od podání žádosti došlo ke změně skutkového nebo právního stavu, tj. ke změně poměrů, které by případně mohly odůvodňovat odlišné rozhodnutí o této žádosti, nýbrž proto, že je přesvědčen o tom, že alespoň jeho druhá žádost byla objektivně důvodná.

S ohledem na uvedené skutečnosti, kdy je nepochybné, že žalobce podal opakovanou žádost výhradně z důvodu, že nesouhlasí s usnesením tohoto soudu ze dne 25. 10. 2016, č. j. 15 Af 61/2016-25, a nikoliv z důvodu změny jeho majetkových poměrů, soud konstatuje, že tato žádost žalobce není způsobilá cokoliv změnit na jeho závěrech, jež jím byly učiněny v tomto usnesení.

Lze tedy konstatovat, že druhá žádost žalobce z hlediska podmínek pro případné ustanovení zástupce z řad advokátů a osvobození od soudních poplatků nepřinesla vůbec nic nového. Tato okolnost byla přitom pro soud naprosto zásadní při úvaze, zda je povinen o této žádosti znovu samostatně rozhodnout. Jelikož soud dospěl k jednoznačnému závěru, že druhá

žádost oproti předchozí žádosti nepřinesla žádné nové skutečnosti, jež by eventuálně odůvodňovaly vydání samostatného rozhodnutí, soud proto z tohoto důvodu o této žádosti znovu samostatně nerozhodoval.

V této souvislosti považuje soud za případné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2011, č.j. 8 As 65/2010-106, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), v němž mj. uvedeno, že: „Účelem přiznání osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. je zajistit, aby těm, kteří objektivně nemohou vzhledem k osobní či majetkové situaci uhradit soudní poplatek, nebyl znemožněn přístup k soudní ochraně. Rozhodně však nelze tuto žádost uplatňovat jako „univerzální obranu“ proti každé výzvě soudu k úhradě soudního poplatku. Poplatková povinnost k úhradě soudního poplatku vznikla v tomto případě již podáním kasační stížnosti. Stěžovatelka neměla na výběr, zda bude brojít proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků kasační stížností nebo zda vyčká zaslání další výzvy k úhradě poplatku a znovu požádá o osvobození. Pokud v mezidobí nedošlo ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odlišné rozhodnutí o druhé žádosti odůvodňovat, postupoval městský soud správně, pokud o v pořadí druhé žádosti samostatně nerozhodoval. Opačný přístup by totiž nutně musel vést k nekonečnému řetězení téhož problému, neboť by nebylo možné účastníku řízení zabránit, aby na každou výzvu k úhradě soudního poplatku reagoval za nezměněného skutkového stavu novou žádostí o osvobození. To by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Městský soud proto správně vycházel z toho, že v řízení nebyly shledány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a poplatek nebyl ani v následné lhůtě zaplacen. Proto řízení o kasační stížnosti správně zastavil.“ Proti tomuto rozsudku Nejvyššího správního soudu byla podána ústavní stížnost, jež však byla usnesením Ústavního soudu ze dne 7.12.2011, sp. zn. I. ÚS 3173/11, odmítnuta jako zjevně neopodstatněná. Dle soudu je z této skutečnosti patrné, že jeho postup a právní názor zaujatý v této věci plně koresponduje nejen judikaturním závěrům Nejvyššího správního soudu, nýbrž i Ústavního soudu.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Ústí nad Labem dne 27. února 2017

**JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Gabriela Zlatová